

VII.

Ett möte i Storskogen.

Som vi förut nämnt begränsades Storskogen i norr av en väster ut gående bygdeväg, vid vilken några torp voro belägna, däribland även det förut omtalade Hökatorpet. Ordet »begränsades» är dock så till vida oriktigt, genomskars hade varit rättare, ty även på andra sidan denna väg utsträckte sig Storskogen. Men här kallades den norra Storskogen till skillnad från den södra. Och denna del var icke blott till sin areal vida större än den södra; den var ock av en vildare, nästan urskogsmässig natur med skrovliga klippstalp, små skogstjärnar, kärr och myrar.

På en smal stig i denna vildmark vandrade en vacker dag ungefär vid den tid solen började dala en högväxt ung man med särdeles fördelaktigt utseende. Han var klädd i en grön jaktrock och fast det ej nu var jakttid bar han en bössa i rem över axeln. Under vandrigen kastade han spanande blickar omkring sig.

Plötsligt tvärstannade han och grep bössan. Han hade nu kommit till ett ställe, där en liten skogstjärn glimmade till höger och mellan honom och dess strand öppnade sig en med björkar glest bevuxen glänta. Mellan björkarne varsnade han en karl i rivna och smutsiga kläder och av ett mycket misstänkt utseende, vilken med smygande steg närmade sig sjöstranden